La CUP facilitará la aprobación de los presupuestos para acelerar el proceso de ruptura con España

CUP :: 30/01/2017

Documento aprobado en el Consejo Político más Grupo de Acción Parlamentaria celebrado el 28 de enero de 2017, en Vilafranca del Penedès.

[Català]

Obrim el pany del referèndum

Document aprovat al Consell Polític més Grup d'Acció Parlamentària celebrat el 28 de gener de 2017,

a Vilafranca del Penedès.

Obrim el pany del referèndum.
Tanquem la porta de l'autonomisme.
Alcem el puny de la lluita.
Guanyem la independència per canviar-ho tot!

El debat que se'ns presenta no és una aprovació pressupostària ordinària, sinó una aposta clara per prendre la iniciativa política i forçar la ruptura democràtica que ens ha de portar en nou mesos, com a màxim, a les portes de la República catalana entesa com a eina per a la transformació política, social i econòmica.

Motivacions polítiques de la posició adoptada

1. Facilitar l'aprovació dels pressupostos és una aposta instrumental per precipitar i accelerar el procés de ruptura amb l'Estat espanyol i posar entre l'espasa i la paret JuntsPelSí de manera que aflorin totes les seves contradiccions. En una legislatura ordinària a cap militant de la CUP li passaria pel cap aprovar aquests pressupostos. Els que tenim sobre la taula ni són els nostres pressupostos ni responen a les necessitats socials d'aquest tros del país per dues raons principals:

Cap pressupost autonòmic serà un pressupost de la CUP. Les imposicions del marc jurídic i polític actual i l'obediència a la troika i a les institucions financeres internacionals ho impedeixen.No s'han explorat els límits de l'autonomisme i la troika. A la manca de voluntat negociadora de JxS s'hi ha afegit la nul·la intenció d'incidir en els pressupostos per part de les forces d'esquerres (tant des del govern com des de l'oposició).

2. Aquesta negociació no va només de partides pressupostàries. El govern utilitza el pressupost com a moneda de canvi en el que és un xantatge vergonyós, però la realitat és

que queda a les nostres mans posar les condicions perquè es materialitzi la ruptura. Entenem que l'actual context de negociació ha convertit l'aprovació del pressupost en un element necessari, però no suficient. Cal que sigui el punt de partida de l'imprescindible període de mobilitzacions que ha de culminar amb l'exercici efectiu del dret a l'autodeterminació.

3. En el marc de la UE neoliberal i de l'Estat espanyol antidemocràtic, la construcció d'una República Catalana és l'única oportunitat de canvi social possible ara i aquí.

4. No hi ha pla B a l'aprovació dels pressupostos. Sense els comptes aprovats ens trobaríem en un escenari ple d'incerteses on el més probable seria:

Eleccions anticipades.Fi de la legislatura excepcional.Pèrdua d'elements de pressió per forçar la ruptura.Desactivació i frustració de la massa social que ha estat el motor que ha generat el context polític que avui viu el país.Accentuació del debilitament de la rereguarda militant de la CUP.Cap certesa de millora de les condicions materials de les classes populars.

5. Cal fixar el focus en l'objectiu del referèndum: celebrar-lo i guanyar-lo.

6. Cal posar en valor la tasca desenvolupada per les nostres companyesdurant la negociació.

Com la decisió ens apropa a la ruptura i a l'inici del procés constituent
1. Perquè malgrat no ser els nostres pressupostos, cal defensar públicament que l'aposta per la ruptura ha avançat i avança de manera clara, sobretot en l'eix de la ruptura democràtica i la independència, gràcies a la nostra pressió i a la de molts moviments populars. Què tenim (i no teníem al maig)?

Proposta de referèndum vinculant no subordinat (desobedient).Avenços en la seva organització i logística.Una data límit de celebració: setembre de 2017.Una proposta feta des del Govern de la Generalitat, assumint (si bé en lluita per la línia discursiva - desobediència o obediència al poble) la desobediència com a línia política pròpia del Govern.Una cimera política pel referèndum celebrada a proposta nostra que aglutina transversalment la majoria política, social, cultural i econòmica del país al voltant del referèndum.Una comissió executiva en funcionament que també va ser una exigència nostra.Un acord global sobre la Llei de Transitorietat.

2. Perquè ens permet seguir lluitant per l'hegemonia social i política en la millor de les posicions possibles. A hores d'ara (encara), la correlació de forces existents podria fer que, en cas de no aprovació dels pressupostos, la càrrega major de la responsabilitat fos nostra, brindant així una oportunitat als sectors més autonomistes de JxS. Aquests sectors veuen unes eleccions immediates amb la CUP com a culpable del fracàs de la legislatura com la seva única opció de mantenir quotes de poder i no seguir-se desinflant com fins ara. Aquesta involució autonomista (altament probable) ens expulsaria de la posició en la que estem situats actualment en la que som capaços de condicionar de manera molt important a molts actors polítics, sobretot en termes d'avenç cap a la ruptura.

3. Perquè convé traspassar la pressió pel referèndum a JxS.Especialment proposem despullar d'arguments a aquells sectors de la dreta catalana que no volen fer el referèndum i que no volen, en definitiva, avançar cap a la resolució democràtica del conflicte entre el nostre poble i l'estat espanyol.

4. Perquè l'aposta clara pel referèndum obliga a entrar al terreny de joc a qui manté postulats democràtics, d'impugnació del règim del 78 i constituents però no s'implica en assolir-ho.

Elements discursius sobre la decisió i justificació pública

- La Unitat Popular, com a espai social i polític que aglutini a tots aquells i aquelles que volen una transformació radical del sistema econòmic, social i polític en clau socialista és una eina fonamental per aconseguir la ruptura democràtica i el canvi de règim. Per això, cal que la seva aposta sigui clara i nítida i no es desdibuixi el seu perfil estratègic ni ideològic. Traduït a l'actual escenari això vol dir que la CUP - Crida Constituent ha de manifestar de manera clara que:

Els pressupostos que es porten a aprovació no són els seus, no els defensarà públicament i farà seves les crítiques que se'ls hi faci des dels moviments socials.
La vinculació que ha fet el govern entre l'aprovació dels pressupostos i la celebració del referèndum és un xantatge que demostra que JuntsPelSí posa per davant determinats interessos econòmics que la celebració del referèndum.
Cap alternativa parlamentària d'esquerres pot plantejar un canvi social real en una Catalunya autonòmica. No hi ha possibilitat a curt i mitjà termini de cap canvi social a l'estat espanyol.
El suport tàctic a aquests pressupostos s'emmarca en un espai temporal molt determinat: portar a terme la ruptura abans d'acabar el setembre de 2017.
En cas de no produir-se el trencament amb l'estat perquè el Govern no convoca el referèndum o no compleix el mandat que se'n derivi, la CUP forçarà l'acabament de l'actual legislatura.
Totes les forces polítiques que no comparteixen l'actual procés independentista utilitzaran els pressupostos com a arma política, no tant per atacar el govern actual sinó com una arma per desgastar una conjuntura política i una majoria parlamentària independentista que els molesta profundament i els descol·loca políticament. Caldrà també denunciar aquesta actitud.

Justificació pública de la decisió de l'altra opció

- La CUP manté la coherència amb el programa electoral amb el què es va presentar a les eleccions, i que no té res a veure amb els pressupostos que hi ha sobre la taula.
- Denuncia el xantatge del govern de vincular pressupostos amb el referèndum, repeteix que són dos elements que poden anar per separat i diu que mantindrà el suport parlamentari a tot el que faci referència a la seva convocatòria.
- Avisa que no permetrà que la no aprovació dels pressupostos serveixi perquè el govern es tiri endarrere en la convocatòria del referèndum, i buscarà suports en el moviment popular per la independència per a forçar el govern a convocar-lo.

• El discurs de la CUP anirà enfocat a augmentar la base social partidària primer de la sobirania i després per la independència per tal de garantir que el referèndum es faci i es guanyi. Ha de ser una prioritat fer créixer la voluntat de participar en un procés constituent de sectors de l'esquerra que fins ara no s'hi han sentit cridats.

Escenaris (base, pessimista, optimista) a 6 i 12 mesos

• Base: amb l'aprovació dels pressupostos la legislatura continua, s'avança en l'organització del referèndum i l'Estat l'intenta impedir. Els sectors autonomistes pressionen per a liquidar el procés d'autodeterminació apel·lant a l'ordre i la llei i al mateix temps la CUP és acusada de "vendre's al capital". Tot, enmig d'un augment de la intensitat en la repressió i la mobilització. Dins del govern se senten veus que qüestionen el referèndum i, en definitiva, el procés independentista, amb pretensions pactistes. És probable que el pressupost (o una part d'aquest) sigui impugnat davant del TC i posteriorment suspès o anul·lat.

En aquesta conjuntura la CUP haurà de pressionar el govern per a la convocatòria del referèndum desobeint i només acceptarà la impossibilitat de celebrar-lo si es du a terme una alternativa de ruptura com, per exemple, una DUI que certifiqui internacionalment el caràcter antidemocràtic de l'Estat espanyol. S'haurà de combatre l'augment de repressió mitjançant un esclat de solidaritat que intensifiqui la mobilització popular favorable a la independència.

Caldrà combatre, d'una banda, les intencions de celebrar eleccions autonòmiques i, d'altra, defensar-se dels atacs d'una esquerra que accepta pressupostos més antisocials a d'altres comunitats autònomes espanyoles i al mateix temps ens acusa de ser la crossa de l'oligarquia. La mobilització de la CUP ha de contribuir a fer evident que en el marc de l'Estat espanyol no hi ha lloc per al canvi social i que l'exercici del dret a l'autodeterminació és la única finestra d'oportunitat per a un veritable canvi de paradigma social, ara i aquí.

• Pessimista: s'aproven els pressupostos, i malgrat això el govern no convoca el referèndum amb l'excusa d'impediments legals i judicials, ni inicia cap iniciativa alternativa de ruptura. Amb l'excusa de guanyar temps, pretén continuar la legislatura.

En aquesta conjuntura haurem de denunciar el frau democràtic que suposaria no convocar el referèndum ni oferir cap alternativa de ruptura. Haurem de dur a la pràctica una estratègia de bloqueig parlamentari i, alhora, impulsar un augment de la mobilització, per l'autodeterminació i també en tots els àmbits socials. En aquesta estratègia es valoraran totes les opcions que tinguem a l'abast sense descartar cap fórmula de bloqueig que es pugui considerar o que sigui possible per tal d'acabar amb l'actual legislatura. La concreció de l'estratègia a seguir es decidirà per les estructures assembleàries de la CUP-CC.

L'objectiu seria que l'onada sobiranista ofegués les intencions de liquidar el procés per part del govern i, si s'han d'encarar unes noves eleccions, fer-ho intentant liderar un bloc d'esquerres independentista, denunciant d'una banda el frau del govern en ple i el posicionament passiu d'ERC i, de l'altre, el frau d'una falsa alternativa social en el marc de l'Estat espanyol.

• Optimista: amb l'aprovació dels pressupostos la legislatura continua, s'avança en l'organització del referèndum i l'Estat l'intenta impedir. Augmenta la repressió i la mobilització popular per la independència i les expressions de solidaritat fan augmentar la mobilització popular per la independència. Malgrat les amenaces de l'Estat, es convoca el referèndum per la segona quinzena de setembre. Hi comença a haver pressió internacional a l'Estat espanyol pel caire antidemocràtic.

En aquesta conjuntura, haurem de fer una intensa campanya pel sí i, guanyat el referèndum, impulsar i bastir un pol d'esquerres que faci efectiu un procés constituent popular que senti les bases d'una república de base radicalment social i democràtica.

Per tot això la CUP adopta els següents acords polítics:

1. Aprovar la proposta pressupostària resultant de la negociació amb el mínim de vots necessaris (2 "sí" i 8 abstencions) tenint clar que ho fem com a aposta per la ruptura democràtica cap a la independència. Caldrà mantenir, malgrat l'aprovació, una postura dura, unànime i explícita, en contra: en cap cas els legitimarem i explicarem públicament que clarament no responen a les necessitats del moment, són continuistes, i no reflecteixen el gir a l'esquerra que està fent la societat catalana. [veure de més amunt]

2. Situar la CUP en la propera partida que ens caldrà guanyar: apostar fort per la campanya en favor del Referèndum i del «sí». Cal canviar l'actitud defensiva actual per una més ofensiva i d'emplaçaments a sectors populars perquè se sumin a la República que volem construir. A banda d'eixamplar el sí a la independència, aquesta campanya ha de permetre falcar el Referèndum o, en el seu defecte, garantir que el setembre vinent el procés independentista faci un salt endavant molt important. Per garantir que el setembre de 2017 ja serem en una altra situació, ens cal començar a preparar la defensa del referèndum o directament de la independència. Convé que els esforços de la CUP durant els propers mesos no es centrin en el terreny institucional.

Desplegar una línia d'intervenció política que permeti fer efectiva la ruptura amb l'estat durant els propers mesos, assumint que l'estat no permetrà ni un desenllaç tranquil d'un Referèndum d'autodeterminació ni qualsevol declaració de sobirania amb efectes pràctics.Juntament amb d'altres sectors, preparar-nos per la defensa de les decisions que el nostre poble votarà o que les forces polítiques prenguem en cas de no poder-se celebrar aquest referèndum.

3. Som conscients que durant aquests mesos que ara venen és probable que augmentin les contradiccions. És en aquest escenari que caldrà treballar amb les llums llargues i no posar el focus en les pedres del camí sinó en l'objectiu central i en el marc temporal que ens hem fixat.

4. Fixar un compte enrere inapel·lable. No acceptarem cap altre allargament més enllà del setembre de 2017, ni cap nova pantalla. Tot el que sigui esquivar el "referèndum o referèndum" (o altres escenaris clarament equivalents de ruptura, com ara una declaració unilateral en un context de forta mobilització social o d'anul•lació efectiva per la força del referèndum - en cap cas unes eleccions) tindrà l'oposició frontal de la CUP amb les mesures

necessàries forçant, si no es concreten els acords, el final de la legislatura.

5. La CUP inicia un debat intern per fixar les coordenades polítiques sota les quals volem desplegar el Procés Constituent. L'objectiu d'aquesta línia de treball no és elaborar un Procés des del principi fins el final si no tenir un element més a sobre de la taula que permeti arribar a la situació on els indecisos hagin de triar entre una República que els pot garantir drets i un Regne d'Espanya que està en plena involució antidemocràtica.

_____

[Castellano]

Abrimos la cerradura del referéndum

Abrimos la cerradura del referéndum.
Cerramos la puerta del autonomismo.
Alcemos el puño de la lucha.
Ganamos la independencia para cambiarlo todo!

El debate que se nos presenta no es una aprobación presupuestaria ordinaria, sino una apuesta clara por tomar la iniciativa política y forzar la ruptura democrática que nos debe llevar en nueve meses, como máximo, a las puertas de la República catalana entendida como herramienta para la transformación política, social y económica.

Motivaciones políticas de la posición adoptada

1. Facilitar la aprobación de los presupuestos es una apuesta instrumental para precipitar y acelerar el proceso de ruptura con España y poner entre la espada y la pared JuntsPelSí de forma que afloren todas sus contradicciones. En una legislatura ordinaria a ningún militante de la CUP le ocurriría aprobar estos presupuestos. Los que tenemos sobre la mesa ni son nuestros presupuestos ni responden a las necesidades sociales de este trozo del país por dos razones principales:

Ningún presupuesto autonómico será un presupuesto de la CUP. Las imposiciones del marco jurídico y político actual y la obediencia a la troika ya las instituciones financieras internacionales lo impiden.No se han explorado los límites del autonomismo y la troika. A la falta de voluntad negociadora de JxS se ha añadido la nula intención de incidir en los presupuestos por parte de las fuerzas de izquierdas (tanto desde el gobierno como desde la oposición).

2. Esta negociación no sólo de partidas presupuestarias. El gobierno utiliza el presupuesto como moneda de cambio en el que es un chantaje vergonzoso, pero la realidad es que queda en nuestras manos poner las condiciones para que se materialice la ruptura . Entendemos que el actual contexto de negociación ha convertido la aprobación del presupuesto en un elemento necesario, pero no suficiente. Es necesario que sea el punto de partida de la imprescindible periodo de movilizaciones que debe culminar con el ejercicio efectivo del

derecho a la autodeterminación.

3. En el marco de la UE neoliberal y del Estado español antidemocrático, la construcción de una República Catalana es la única oportunidad de cambio social posible aquí y ahora.

4. No hay plan B a la aprobación de los presupuestos. Sin las cuentas aprobadas estaríamos en un escenario lleno de incertidumbres donde lo más probable sería:

Elecciones anticipadas.Fin de la legislatura excepcional.Pérdida de elementos de presión para forzar la ruptura.Desactivación y frustración de la masa social que ha sido el motor que ha generado el contexto político que hoy vive el país.Acentuación del debilitamiento de la retaguardia militante de la CUP.Ninguna certeza de mejora de las condiciones materiales de las clases populares.

5. Hay que fijar el foco en el objetivo del referéndum: celebrarlo y ganarlo.

6. Hay que poner en valor la labor desarrollada por nuestras compañerasdurante la negociación.

Como la decisión nos acerca a la ruptura y al inicio del proceso constituyente
1. Para que a pesar de no ser nuestros presupuestos, hay que defender públicamente que la apuesta por la ruptura ha avanzado y avanza de manera clara, sobre todo en el eje de la ruptura democrática y la independencia, gracias a nuestra presión y en la de muchos movimientos populares. ¿Qué tenemos (y no teníamos en mayo)?

Propuesta de referéndum vinculante no subordinado (desobediente).Avances en su organización y logística.Una fecha límite de celebración: septiembre de 2017.Una propuesta hecha desde el Gobierno de la Generalidad, asumiendo (si bien en lucha por la línea discursiva - desobediencia u obediencia al pueblo) la desobediencia como línea política propia del Gobierno.Una cumbre política por el referéndum celebrado a propuesta nuestra que aglutina transversalmente la mayoría política, social, cultural y económica del país alrededor del referéndum.Una comisión ejecutiva en funcionamiento que también fue una exigencia nuestra.Un acuerdo global sobre la Ley de Transitoriedad.

2. Para que nos permite seguir luchando por la hegemonía social y política en la mejor de las posiciones posibles. A estas alturas (todavía), la correlación de fuerzas existentes podría hacer que, en caso de no aprobación de los presupuestos, la carga mayor de la responsabilidad fuera nuestra, brindando así una oportunidad a los sectores más autonomistas de JxS. Estos sectores ven unas elecciones inmediatas con la CUP como culpable del fracaso de la legislatura como su única opción de mantener cuotas de poder y no seguirse desinflando como hasta ahora. Esta involución autonomista (altamente probable) nos expulsaría de la posición en la que estamos situados actualmente en la que somos capaces de condicionar de manera muy importante a muchos actores políticos, sobre todo en términos de avance hacia la ruptura.

3. Porque conviene traspasar la presión por el referéndum en JxS.Especialmente proponemos despojar de argumentos a aquellos sectores de la derecha catalana que no

quieren hacer el referéndum y que no quieren, en definitiva, avanzar hacia la resolución democrática del conflicto entre nuestro pueblo y el estado español.

4. Para que la apuesta clara por el referéndum obliga a entrar en el terreno de juego al que mantiene postulados democráticos, de impugnación del régimen del 78 y constituyentes pero no se implica en lograrlo.

Elementos discursivos sobre la decisión y justificación pública

- La Unidad Popular, como espacio social y político que aglutine a todos aquellos y aquellas que quieren una transformación radical del sistema económico, social y político en clave socialista es una herramienta fundamental para conseguir la ruptura democrática y el cambio de régimen. Por ello, es necesario que su apuesta sea clara y nítida y no se desdibuje su perfil estratégico ni ideológico. Traducido al actual escenario esto quiere decir que la CUP - Llamada Constituyente debe manifestar de manera clara que:

Los presupuestos que se llevan a aprobación no son los suyos, no los defenderá públicamente y hará suyas las críticas que se les haga desde los movimientos sociales.
La vinculación que ha hecho el gobierno entre la aprobación de los presupuestos y la celebración del referéndum es un chantaje que demuestra que JuntsPelSí pone por delante determinados intereses económicos que la celebración del referéndum.
Ninguna alternativa parlamentaria de izquierdas puede plantear un cambio social real en una Cataluña autonómica. No hay posibilidad a corto y medio plazo de ningún cambio social en España.
El apoyo táctico a estos presupuestos se enmarca en un espacio temporal muy determinado: llevar a cabo la ruptura antes de acabar en septiembre de 2017.
En caso de no producirse la rotura con el estado porque el Gobierno no convoca el referéndum o no cumple el mandato que se derive, la CUP forzará la finalización de la actual legislatura.
Todas las fuerzas políticas que no comparten el actual proceso independentista utilizarán los presupuestos como arma política, no tanto para atacar el gobierno actual sino como un arma para desgastar una coyuntura política y una mayoría parlamentaria independentista que les molesta profundamente y los descoloca políticamente. Habrá también denunciar esta actitud.

Justificación pública de la decisión de la otra opción

• La CUP mantiene la coherencia con el programa electoral con el que se presentó a las elecciones, y que no tiene nada que ver con los presupuestos que hay sobre la mesa.
• Denuncia el chantaje del gobierno de vincular presupuestos con el referéndum, repite que son dos elementos que pueden ir por separado y dice que mantendrá el apoyo parlamentario a todo lo que haga referencia a su convocatoria.
• Avisa de que no permitirá que la no aprobación de los presupuestos sirva para que el gobierno se eche atrás en la convocatoria del referéndum, y buscará apoyos en el movimiento popular por la independencia para forzar al gobierno a convocarlo.
• El discurso de la CUP irá enfocado a aumentar la base social partidaria primero de la soberanía y luego por la independencia para garantizar que el referéndum se haga y se

gane. Debe ser una prioridad hacer crecer la voluntad de participar en un proceso constituyente de sectores de la izquierda que hasta ahora no se han sentido llamados.

Escenarios (base, pesimista, optimista) a 6 y 12 meses

• Base: con la aprobación de los presupuestos la legislatura continúa, se avanza en la organización del referéndum y el Estado la intenta impedir. Los sectores autonomistas presionan para liquidar el proceso de autodeterminación apelando al orden y la ley y al mismo tiempo la CUP es acusada de "venderse al capital". Todo, en medio de un aumento de la intensidad en la represión y la movilización. Dentro del gobierno se oyen voces que cuestionan el referéndum y, en definitiva, el proceso independentista, con pretensiones pactistas. Es probable que el presupuesto (o una parte del mismo) sea impugnado ante el TC y posteriormente suspendido o anulado.

En esta coyuntura la CUP deberá presionar al gobierno para la convocatoria del referéndum desobedeciendo y sólo aceptará la imposibilidad de celebrarlo si se lleva a cabo una alternativa de ruptura como, por ejemplo, una DUE que certifique internacionalmente el carácter antidemocrático de la Estado español. Se deberá combatir el aumento de represión mediante un estallido de solidaridad que intensifique la movilización popular favorable a la independencia.

Habrá combatir, por una parte, las intenciones de celebrar elecciones autonómicas y, por otro, defenderse de los ataques de una izquierda que acepta presupuestos más antisociales a otras comunidades autónomas españolas y al mismo tiempo nos acusa de ser la muleta de la oligarquía. La movilización de la CUP debe contribuir a hacer evidente que en el marco del Estado español no hay lugar para el cambio social y que el ejercicio del derecho a la autodeterminación es la única ventana de oportunidad para un verdadero cambio de paradigma social, aquí y ahora.

• Pesimista: aprueban los presupuestos, ya pesar de ello el gobierno no convoca el referéndum con la excusa de impedimentos legales y judiciales, ni inicia ninguna iniciativa alternativa de ruptura. Con la excusa de ganar tiempo, pretende continuar la legislatura.

En esta coyuntura tendremos que denunciar el fraude democrático que supondría no convocar el referéndum ni ofrecer ninguna alternativa de ruptura. Tendremos que llevar a la práctica una estrategia de bloqueo parlamentario y, a la vez, impulsar un aumento de la movilización, por la autodeterminación y también en todos los ámbitos sociales. En esta estrategia se valorarán todas las opciones que tengamos al alcance sin descartar ninguna fórmula de bloqueo que se pueda considerar o que sea posible con el fin de acabar con la actual legislatura. La concreción de la estrategia a seguir se decidirá por las estructuras asamblearias de la CUP-CC.

El objetivo sería que la ola soberanista asfixiara las intenciones de liquidar el proceso por parte del gobierno y, si se han de encarar unas nuevas elecciones, hacerlo intentando liderar un bloque de izquierdas independentista, denunciando por una parte el fraude del gobierno en pleno y el posicionamiento pasivo de ERC y, del otro, el fraude de una falsa alternativa social en el marco del Estado español.

• Optimista: con la aprobación de los presupuestos la legislatura continúa, se avanza en la organización del referéndum y el Estado la intenta impedir. Aumenta la represión y la movilización popular por la independencia y las expresiones de solidaridad hacen aumentar la movilización popular por la independencia. A pesar de las amenazas del Estado, se convoca el referéndum para la segunda quincena de septiembre. Empieza a haber presión internacional en España por el carácter antidemocrático.

En esta coyuntura, tendremos que hacer una intensa campaña por el sí y, ganado el referéndum, impulsar y construir un polo de izquierdas que haga efectivo un proceso constituyente popular que sienta las bases de una república de base radicalmente social y democrática. Aumenta la represión y la movilización popular por la independencia y las expresiones de solidaridad hacen aumentar la movilización popular por la independencia. A pesar de las amenazas del Estado, se convoca el referéndum para la segunda quincena de septiembre. Empieza a haber presión internacional en España por el carácter antidemocrático. En esta coyuntura, tendremos que hacer una intensa campaña por el sí y, ganado el referéndum, impulsar y construir un polo de izquierdas que haga efectivo un proceso constituyente popular que sienta las bases de una república de base radicalmente social y democrática. Aumenta la represión y la movilización popular por la independencia y las expresiones de solidaridad hacen aumentar la movilización popular por la independencia. A pesar de las amenazas del Estado, se convoca el referéndum para la segunda quincena de septiembre. Empieza a haber presión internacional en España por el carácter antidemocrático. En esta coyuntura, tendremos que hacer una intensa campaña por el sí y, ganado el referéndum, impulsar y construir un polo de izquierdas que haga efectivo un proceso constituyente popular que sienta las bases de una república de base radicalmente social y democrática. Empieza a haber presión internacional en España por el carácter antidemocrático. En esta coyuntura, tendremos que hacer una intensa campaña por el sí y, ganado el referéndum, impulsar y construir un polo de izquierdas que haga efectivo un proceso constituyente popular que sienta las bases de una república de base radicalmente social y democrática. Empieza a haber presión internacional en España por el carácter antidemocrático. En esta coyuntura, tendremos que hacer una intensa campaña por el sí y, ganado el referéndum, impulsar y construir un polo de izquierdas que haga efectivo un proceso constituyente popular que sienta las bases de una república de base radicalmente social y democrática. Empieza a haber presión internacional en España por el carácter antidemocrático.En esta coyuntura, tendremos que hacer una intensa campaña por el sí y, ganado el referéndum, impulsar y construir un polo de izquierdas que haga efectivo un proceso constituyente popular que sienta las bases de una república de base radicalmente social y democrática.

Per tot això la CUP adopta els següents acords polítics:

1. Aprovar la proposta pressupostària resultant de la negociació amb el mínim de vots necessaris (2 “sí” i 8 abstencions) tenint clar que ho fem com a aposta per la ruptura democràtica cap a la independència. Caldrà mantenir, malgrat l’aprovació, una postura dura, unànime i explícita, en contra: en cap cas els legitimarem i explicarem públicament que clarament no responen a les necessitats del moment, són continuistes, i no reflecteixen el gir a l’esquerra que està fent la societat catalana. [veure de més amunt]

2. Situar la CUP en la propera partida que ens caldrà guanyar: apostar fort per la campanya en favor del Referèndum i del «sí». Cal canviar l’actitud defensiva actual per una més ofensiva i d’emplaçaments a sectors populars perquè se sumin a la República que volem construir. A banda d’eixamplar el sí a la independència, aquesta campanya ha de permetre

falcar el Referèndum o, en el seu defecte, garantir que el setembre vinent el procés independentista faci un salt endavant molt important. Per garantir que el setembre de 2017 ja serem en una altra situació, ens cal començar a preparar la defensa del referèndum o directament de la independència. Convé que els esforços de la CUP durant els propers mesos no es centrin en el terreny institucional.

Desplegar una línea de intervención política que permita hacer efectiva la ruptura con el estado durante los próximos meses, asumiendo que el estado no permitirá ni un desenlace tranquilo de un Referéndum de autodeterminación ni cualquier declaración de soberanía con efectos prácticos.Junto con otros sectores, prepararnos para la defensa de las decisiones que nuestro pueblo votará o que las fuerzas políticas tomemos en caso de no poderse celebrar este referéndum.

3. Somos conscientes de que durante estos meses que ahora venden es probable que aumenten las contradicciones. Es en este escenario que habrá que trabajar con las luces largas y no poner el foco en las piedras del camino sino en el objetivo central y en el marco temporal que nos hemos fijado.

4. Fijar una cuenta atrás inapelable. No aceptaremos ningún otro alargamiento más allá del septiembre de 2017, ni ninguna nueva pantalla. Todo lo que sea esquivar el "referéndum o referéndum" (u otros escenarios claramente equivalentes de ruptura, como una declaración unilateral en un contexto de fuerte movilización social o de anulación • ción efectiva por la fuerza del referéndum - en ningún caso unas elecciones) tendrá la oposición frontal de la CUP con las medidas necesarias forzando, si no se concretan los acuerdos, el final de la legislatura.

5. La CUP inicia un debate interno para fijar las coordenadas políticas bajo las que queremos desplegar el Proceso Constituyente. El objetivo de esta línea de trabajo no es elaborar un Proceso de principio el final si no tener un elemento más encima de la mesa que permita llegar a la situación donde los indecisos tengan que elegir entre una República que les puede garantizar derechos y un Reino de España que está en plena involución antidemocrática.

---

https://ppcc.lahaine.org/la-cup-facilitara-la-aprobacion